

Publicerad 2006-06-27 22:04 av Nova-Liv

en gammal dikt som efter samtal med en vän ville komma fram

sist i kön

som att aldrig nå fram riktigt
som att alltid stå sist i kön
dra det kortaste strået
tomhet och ångest gnager i mitt bröst

jag är elak
ful och smutsig som jag är
sätter jag mig själv i centrum

tomhet
bedövad
lam
kanske lat vad vet jag
leda
till förbannelse
är det vad jag förtjänar?
kanske

vem är jag att tro
vem är jag att veta
som ett dåligt skämt
som ett rop i natten

som att aldrig nå fram riktigt
som att alltid stå sist i kön

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nova-Liv med Poeter.se id #8930 innehar upphovsrätten